

DIUMENGE DE RAMS: Benedicció dels rams

Atri de la catedral basílica de Sant Pere de Vic, el dia 24 de març del 2013

Avui, diumenge de Rams, nosaltres portem a les mans els rams i les palmes perquè volem imitar aquells seguidors de Jesús que l'aclamaven quan ell entrava com a rei humil a la seva ciutat de Jerusalem. Aquella multitud era plena d'alegria i lloava Déu a grans crits per les obres que havien vist en Jesús.

Portar els rams i les palmes a les mans en aquest dia és un signe que mostra que som cristians. I darrera d'aquest nom de cristià hi ha tota la història personal de cada un de nosaltres que va començar el dia del nostre baptisme, quan vam ser fets, per pur regal de Déu, fills seus, germans de Jesucrist, membres de l'Església.

Portar a les mans les palmes i els rams i acompanyar els petits de les nostres cases per tal que visquin aquesta tradició cristiana, ens fa reviure a tots el que som en el més pregon del nostre cor. Som molt més que persones que s'afanyen per viure, que lluiten per portar endavant les seves coses. Som tots i cada un de nosaltres estimats de Déu. Jesús que entra a Jerusalem, acompanyat per les aclamacions dels seus seguidors, ho fa perquè en aquesta ciutat ha de donar la seva vida per amor. Jesús entra a la ciutat amb la consciència clara que ha arribat l'hora de complir la voluntat del Pare, que és la salvació de la humanitat. La mort de Crist en la creu és la nostra vida. La mort de Jesús en la creu i la seva resurrecció són la nostra llibertat.

En un món on tot es compra i es ven; en un món on sembla que tots tinguem un preu, en el sentit que a tots ens poden fer caure en els paranys de la mentida i del desamor egoista; en aquest món, Jesús ens diu amb la seva vida, amb la seva paraula, amb la seva mort en la creu, que hi ha un amor gratuït per a tots els homes que amb cor humil es deixen estimar per l'amor que no mor mai. Jesús ens diu que, si deixem actuar aquest seu amor en el nostre cor, és possible de viure en la veritat i en l'amor, en aquella veritat i amor que mai no es corrompen. Sí, germans i germanes, en els dies de Setmana Santa que avui comencem som convidats a reviure, a viure de nou, l'Amor que mai no mor, la font de l'amor que mai no s'esgota, l'amor misericordiós de Déu que es vol vessar de franc en el cor de tota persona, en el nostre cor, en el teu cor.

Aclamem Jesús amb veu clara i forta i diguem-li com aquella multitud del primer diumenge de rams de la història, tot brandant els rams i les palmes:

Beneït sigui Jesús, el nostre rei.

Beneït sigui Jesús, el qui ve en nom del Senyor.

Pau al cel.

Pau a la terra.

Glòria a Déu a dalt del cel.

Us convido a entrar a la catedral a celebrar el misteri de la mort i resurrecció del Senyor que és la Missa. Escoltarem el relat de la passió i mort del Senyor, segons l'evangelista sant Lluc, i participarem de la seva taula, del qui és viu enmig nostre. L'any que ve ens han promès que no ens ocuparan la plaça de la catedral i podrem celebrar com cal el diumenge de rams a la nostra catedral. És aquest un dret que ningú no ens pot prendre. Que així sigui.